

Sygn. akt I CSK 48/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M. B.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe -  
Nadleśnictwo K. z siedzibą w P.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 lipca 2019 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Okręgowego w R.  
z dnia 27 lutego 2019 r., sygn. akt VI Ga (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii  
Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 4.050,00 (cztery  
tysiące pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na jej oczywistej zasadności.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się "oczywista zasadność" skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skarżący wskazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona "ponieważ w toku postępowania apelacyjnego i podejmowanych czynności decyzyjnych związanych z wydaniem zaskarżonego orzeczenia nie została zrealizowana zarówno funkcja rozpoznawcza, jak i kontrolna tego sądu."

Przytoczone uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o jej oczywistej zasadności. Należy podkreślić, że przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej występuje wówczas, gdy kwestionowane orzeczenie może być zakwalifikowane jako bezprawne. Skarżący nie przedstawił w tym zakresie stosownego wyводу.

Ponadto wypada przypomnieć, że zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny materiału dowodowego i braku jego wszechstronnego rozważenia nie jest dopuszczalny w świetle art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c., zgodnie z którym podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2017 r., IV CSK 63/17, nie publ.).

Brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa.

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).